

սուղներ այն եռանդին, խոհեմութենին, վար-
դապետութենին, որոյ այնքան պայծառ ու չք-
նաղ սպասցոյցը տուի՝ երբ մեր քով մնացիր։
Ոյր վասն յօժարութեանք ամեն բանի մէջ, զոր
տեսնէր կարող պիտի ըլլանք, պիտի սաստեղն-
ֆեղ, որպէսզի քու պաշտօնդ ամէլի դիւրութեանք
կարող ըլլաս կատարել ըստ Առաքելոյն պատշի-
րանի։ Որով ինչպէս մեզմէ խնդրած էիր, մե-
ծաւ փութով յանձնարարեցինք զքեզ մեր նա-
մակով մեր ի Քրիստոս ամենասիրելի որդոյն
Հուդովիկոսի Գաղղիացոց ամենափրկիւնեայ
քաղաքորին դասպանին, նոյնպէս մեր նամակով
հրամայեցինք մեր սիրելի որդոյն՝ Առաքելական
փոխանորդին, որպէսզի սիրով եւ փութեանդ
օգնէ քեզի»։

Արդարեւ Պօղոս Ե. պապը, Ֆրանսայի
գեապանին ուղղուած նամակի մը մէջ, ոչ
նուազ նենգ ու բռնութիւն ճշմարտութեան
անհամապատասխան տողերով Զաքարիայի
պաշտպանութիւնը կ'ապահովէր, որոնք
պարզապէս զայրոյթ կը պատճառեն կար-
գացողին։

Անիկա գեապանին կ'ըսէ թէ «Մեր մե-
ծարոյ եղբօր Մելքիսեդեկի՝ Հայոց Մեծաց պատ-
շխարհին մեզի դրկած պատշիւրակը՝ սիրելի որ-
դին մեր Զատարիա վարդապետ, տեղեկացուց մեզ
որ, անցեալ տարի, երբ Հոռնէն կը վերադառ-
նար ի Հայաստան, Կ. Պոլիս հասնելով, եպիս-